

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 - 1000 BRUSSEL

Brussel, 19 juli 2010

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 41.162/II/PF
RC/RV

Ter zitting van 18 juni 2010 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige inwoner van Voeren die van het Ontvangkantoor Voeren (FOD Financiën) een Franstalige brief met Nederlandstalige vermeldingen heeft ontvangen. Die vermeldingen zijn de volgende: *Ontvank. Voeren, Withuistraat 10 te 3790 Voeren, Controle Tongeren en Gew. Directie Hasselt.*

*
* *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordde u het volgende:

De centrale diensten van de bevoegde administratie hebben inlichtingen ingewonnen betreffende voormelde klacht.

In deze kan worden bevestigd dat artikel 13, §1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken van toepassing is.

De akten die particulieren betreffen worden in de taal van het gebied gesteld.

In de taalgrensgemeenten kan iedere belanghebbende daarvan, zonder bijkomende onkosten en zonder verantwoording van zijn aanvraag, bij de dienst die de akte heeft opgemaakt, een gewaarmerkte vertaling in het Nederlands of het Frans, naar gelang het geval, met waarde van uitgifte of van gelijkwaardig afschrift bekomen.

In casu betreft het een Franstalige inwoner te Voeren die in deze Nederlandstalige taalgrensgemeente een beroep kan doen op taalfaciliteiten.

Het aanslagbiljet in de personenbelasting betreffende aanslagjaar 2009 werd de belastingplichtige, naar wat mag worden aangenomen, op zijn vraag daartoe op correcte wijze toegestuurd in het Frans.

De adressen van de diensten die gevestigd zijn op Nederlandstalig grondgebied zijn evenwel weergegeven in het Nederlands en wel ten behoeve van de belastingplichtige die met het oog op het bekomen van eventuele bijkomstige informatie zich ook tot deze diensten kan wenden.

*
* *

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT is het sturen van een aanslagbiljet een betrekking met een particulier (cf. adviezen 27.082 van 29 juni 1995, 31.284 van 16 februari 1999 en 30.201-30.203 van 28 oktober 1999).

Het ontvangkantoor Voeren is een plaatselijke dienst.

In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Bijgevolg had het document integraal in het Frans moeten zijn gesteld.

Met eenparigheid van stemmen min twee tegenstemmen van leden van de Nederlandse afdeling (*), acht de VCT de **klacht ontvankelijk en gegrond**.

*
* *

(*) Met toepassing van artikel 7, lid 2, van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 (BS van 30 augustus 1969) tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, motiveren twee leden van de Nederlandse afdeling hun tegenstem als volgt.

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 inzake de omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied verwijzen uitdrukkelijk naar het arrest van het Arbitragehof van 10 maart 1998. Dit arrest stelt duidelijk dat de bijzondere taalregeling ten behoeve van de Franstalige inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten geen afbreuk doet aan het principieel eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe ook die gemeenten behoren.

Om geen afbreuk te doen aan de door Artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands in het Nederlandse taalgebied, moet de bestuurstaal in beginsel het Nederlands zijn. Daarom moeten de rechten van de Franstaligen in overeenstemming zijn met deze voorrangstatus van het Nederlands. Daartoe moet het verzoek van Franstalige particulieren uit de rand- en taalgrensgemeenten om het Frans te gebruiken voor wat hun betrekkingen met plaatselijke of gewestelijke diensten betreft telkens opnieuw uitdrukkelijk worden herhaald.

Gelet op de activiteiten die de FOD Financiën via de plaatselijke ontvangkantoren uitoefent in de gemeenten van het Vlaamse Gewest en dus tevens in de rand- en taalgrensgemeenten, vallen deze activiteiten onder toepassing van Artikel 40 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Wat de betrekkingen met de particulieren betreft, zijn plaatselijke ontvangkantoren van de FOD Financiën ertoe gehouden de taal te gebruiken die ter zake wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de betrokkene zijn woonplaats heeft.

In het antwoord op de vraag om uitleg in de Senaat nr. 3-942 van 7 juli 2005 aan de minister van Binnenlandse Zaken heeft deze laatste bevestigd dat door beroep te doen op Artikel 25 van de SWT, ook voor een aantal federale instellingen een Franse vertaling slechts kan worden bekomen na er telkens uitdrukkelijk om te hebben verzocht.

Voor het ontvangkantoor in de taalgrensgemeente Voeren betekent het voorgaande dat slechts door telkens opnieuw een beroep te doen op Artikel 12, derde lid van de SWT een Franstalige inwoner van Voeren briefwisseling en documenten in het Frans kan verkrijgen. De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 hebben dus niet slechts betekenis voor de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, maar tevens voor de federale overheidsinstellingen die plaatselijke diensten hebben in gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende taalregelingen.

Gelet op het feit dat de betrokkene geen uitdrukkelijk verzoek tot het ontvangkantoor Voeren heeft gericht om zijn briefwisseling in het Frans te kunnen aanvragen, achten zij de klacht derhalve ongegrond.

*
* *

Dit advies wordt gestuurd aan de klager.